

Χάρτινη αγκαλιά

Ομάδα Α

1 α) Η συγγραφέας του βιβλίου μοιράζεται μαζί μας πτυχές της ζωής κάποιων παιδιών, άλλοτε ευχάριστες και άλλοτε δυσάρεστες. Ποια πιστεύεις ότι είναι τα μηνύματα που θέλει να περάσει μέσα από αυτήν την ιστορία και ποια συναισθήματα σου δημιουργήθηκαν, όταν διάβασες το βιβλίο;

Μηνύματα: Η συγγραφέας μέσα από αυτό το βιβλίο κατάφερε περιγράφοντας γεγονότα να ερμηνεύσει το νόημα της ζωής με δυσάρεστες και ευχάριστες εικόνες. Μέσα από τις σκέψεις της περιγράφει αληθινές καταστάσεις που στο τέλος του βιβλίου επαληθεύονται και οι λέξεις είναι γεμάτες με νοήματα. Αρχικά περνάει το μήνυμα πως, αν κάποιος είναι δυνατός, έχει επιμονή και αγωνιστεί, θα ξεπεράσει όλες του τις δυσκολίες και θα καταφέρει τον στόχο του. Για να γίνει αυτό, όμως, χρειάζεται τόλμη και άπλετο θάρρος. Η πιθανότητα να φανεί κάποιος δυνατός ελέγχεται από τον ίδιο και εξάλλου στη ζωή με προσπάθεια και αγώνα κερδίζονται όλα. Επίσης, πρέπει να ζωγραφίζουμε τις άσχημες εικόνες με όμορφες στιγμές και αναμνήσεις και να μην αφήνουμε ποτέ κάτι άσχημο να μας κυριεύει.

Η χαρά είναι ένα σημαντικό συναίσθημα και οφείλουμε να την κάνουμε να μας χαρακτηρίζει καθημερινά κερδίζοντας όμορφες αναμνήσεις. Είναι σημαντικό να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε και δυσκολίες στη ζωή μας και να φαινόμαστε δυνατοί να τις αντιμετωπίζουμε.

Επιπλέον, πρέπει να ζούμε στη ζωή μας κάθε μας μέρα και κάθε μας στιγμή! Πολλές θα είναι οι φορές που θα μετανιώσουμε για κάτι που κάναμε και θα θέλουμε να επανορθώσουμε. Αυτό θα πονάει και θα μας βάζει σε σκέψεις, και εκεί είναι που θα χρειαστούμε τη στήριξη των καλύτερών μας φίλων. Εκείνοι είναι που θα μας προσφέρουν μια ανοιχτή αγκαλιά, θα μας παρηγορήσουν και μαζί θα δώσουμε λύσεις στα προβλήματα. Ένας φίλος έχει μεγάλη αξία και θα είναι πάντα εκεί για εμάς, όταν τον χρειαστούμε. Γι' αυτό θεωρείται και αληθινός. Όταν κάποιος μας βοηθάει και έχει αξία στην καρδιά μας είναι πάντα εκεί, κερδίζει την εμπιστοσύνη μας, μπαίνει στη ζωή μας. Η φιλία προσφέρει ευτυχία και είναι καλό να την εκτιμάμε. Βέβαια μην ξεχνάμε και την οικογένεια που πάντα είναι εκεί για εμάς γεμάτη στήριξη και ζεστασιά. Οι καλοί φίλοι μένουν στην καρδιά μας και μαζί τους και με την οικογένειά μας περνάμε τις καλύτερες στιγμές. Κάποια στιγμή άμα όλοι βοηθάμε και στηριζόμαστε ο ένας στον άλλον έχοντας ελπίδα και κάνοντας προσπάθεια θα καταφέρουμε να πετύχουμε τους στόχους μας και τότε είναι που θα μας δοθεί η μεγαλύτερη χαρά και ικανοποίηση. Τελικά με αγώνα όλα κερδίζονται!

Συναισθήματα: Όταν διάβασα το βιβλίο ένιωσα αληθινά και ανάμεικτα συναισθήματα. Αρχικά ενθουσιάστηκα που η Θάλεια, η κεντρική ηρωίδα, μετά από λίγα χρόνια ξαναβρέθηκε με την παρέα της. Μάλιστα οι φίλοι της δεν την είχαν ξεχάσει και την ξαναδέχτηκαν με μια ανοιχτή αγκαλιά. Μόλις την είδαν έσπευσαν να τη βοηθήσουν, όταν είδαν το πρόβλημα που είχε. Σε αυτό το σημείο φάνηκε η αληθινή φιλία και η στοργική και ακλόνητη αγάπη που είχαν προς αυτήν. Γι' αυτόν τον λόγο ένιωσα μεγάλη ικανοποίηση. Επιπλέον, με κυρίευσε και ένα συναίσθημα ευτυχίας, ιδιαίτερα όταν αργότερα άρχισαν να διασκεδάζουν και στα χείλη της Θάλειας σχηματίστηκε ένα χαμόγελο και σβήστηκε από μέσα της η απελπισία. Ξαφνικά όλα άλλαξαν γι' αυτήν και έγινε πιο ζωντανή, γέμισε αυτοπεποίθηση. Αντίθετα, αισθάνθηκα απελπισία όταν τα δύο αδέρφια δεν τα πήγαιναν καλά με την οικογένειά τους και ένα βράδυ έμειναν έξω στον δρόμο με το τσουχτερό κρύο. Δεν είναι λύση να αντιμετωπίζουμε με παρόμοιους τρόπους τα προβλήματά μας, πρέπει να τα συζητάμε και να τα λύνουμε. Επίσης, ένιωσα θυμό που ο Λίνος και ο Λουκάς κρυφά έκλεψαν το βιβλίο της Θάλειας, το οποίο ήταν όλη η ζωή της, καθώς της είχε διδάξει πολλά, και το πέταξαν σε έναν γκρεμό. Όμως, όπως λέμε πως κάποια πράγματα στη ζωή κρέμονται από μια κλωστή, έτσι κι αυτό το βιβλίο που σήμαινε τα πάντα για εκείνη κρεμάστηκε από ένα κλαδί δέντρου στον απότομο γκρεμό. Ακόμη, με κυρίεψε θυμός, όταν ο Λουκάς θυμωμένος με τον φίλο του έριξε όλο το φταίξιμο στον Λίνο.

Επιπρόσθετα, αισθάνθηκα καχυποψία πως κάτι θα πήγαινε στραβά, όταν η Θάλεια έμαθε πού ήταν το βιβλίο της και θέλησε μόνη της να πάει να το βρει ενώ δεν ήταν καλά στην υγεία της. Ένωσα άγχος για την εξέλιξη της υπόθεσης, αν θα βρεθεί δηλαδή το βιβλίο. Τελικά, η Θάλεια στην προσπάθειά της να το πιάσει τρομαγμένη από το φτερούγισμα ενός πουλιού κουνήθηκε απότομα με αποτέλεσμα να σπάσει το κλαδί και να πέσει στον γκρεμό. Τότε βυθίστηκα σε τεράστιο τρόμο και αναρωτήθηκα, αν θα σωζόταν. Η μεγαλύτερη αγάπη των φίλων της φάνηκε σε αυτό το σημείο, γιατί της συμπαραστάθηκαν μέχρι τέλους. Με κυρίεψε συγκίνηση με τις πράξεις των φίλων της προς εκείνη και πάνω από όλα ένιωσα λύπη για την κατάσταση της Θάλειας. Με κυρίεψε στεναχώρια, όταν ο Λουκάς μετανιωμένος πήγε να επισκεφθεί στο νοσοκομείο τη Θάλεια. Ένωσα έκπληξη που, όταν η αλήθεια μαθεύτηκε, η Θάλεια δεν αντέδρασε άσχημα αλλά κατάλαβε το λάθος του φίλου της και δάκρυσε. Μέσα από τη Θάλεια είχαν διδαχτεί όλοι πολλά για τη ζωή και ήθελαν να τα αξιοποιήσουν και να τα μοιραστούν με τους συμμαθητές τους. Ένωσα χαρά που τα παιδιά ήθελαν να δημιουργήσουν τη δική τους ομάδα, επειδή έκλεισε η βιβλιοθήκη του σχολείου τους. Φαίνεται πως όταν η Θάλεια ξαναμπήκε στη ζωή τους κατάφερε να τους επηρεάσει και να τους κάνει να θέλουν να διαβάσουν. Το αποτέλεσμα ήταν να αρχίσουν προετοιμασίες για την ομάδα τους που θα είχε το όνομα «χάρτινη αγκαλιά». Ένωσα την ελπίδα πως θα τα καταφέρουν και την ικανοποίηση για τη δουλειά τους. Όταν έπρεπε να βρουν άλλο μέρος για την ομάδα με κυρίεψε έκπληξη. Είχαν κάνει μια θαυμάσια, εξαιρετική δουλειά αλλά η οικονομική κρίση είχε φτάσει πια στις οικογένειες των παιδιών. Ένωσα αγωνία, αν τελικά θα τα κατάφερναν να κρατήσουν αυτήν την ομάδα. Μετά το αίσιο τέλος της περιπέτειας της Θάλειας γέμισα αισιοδοξία, όταν ήρθαν κάποιοι αρμόδιοι στην ομάδα τους και είδαν πως μέσα σε αυτήν την ομάδα κυριαρχούσε η αγάπη και η ελπίδα. Βυθίστηκα στη χαρά, όταν επιτέλους πήραν μορφή τα όνειρά τους για την ομάδα που τόσο αγαπούσαν και είχε μεγάλη αξία που είχαν ρισκάρει τα πάντα για τη χάρτινη αγκαλιά. Έτσι ο στόχος τους πέτυχε, γεννήθηκε μια νέα ελπίδα και η χάρτινη αγκαλιά βρήκε τον χώρο της.

1 β) Ποιος είναι ο δικός σου «μαγικός» φίλος, το σταθερό εκείνο χέρι που σε στηρίζει στις δυσκολίες της ζωής σου και σε βοηθά να γίνουν χρωματιστά και αληθινά τα όνειρά σου;

Το σταθερό χέρι που με βοηθά στις δυσκολίες της ζωής μου είναι η καλύτερή μου φίλη. Είναι στο πλάι μου πάντοτε, όταν την έχω ανάγκη στα προβλήματά μου και όταν είμαι λυπημένη με έναν δικό της τρόπο μου προσφέρει ξανά ένα μεγάλο χαμόγελο στα χείλη. Η στήριξή της είναι πάντα ευχάριστη και καταφέρνει να μου επαναφέρει το θάρρος που έχω χάσει. Αποκτώ μεγάλη αυτοπεποίθηση και έτσι αυτό με οδηγεί στην επίλυση των προβλημάτων μου. Η μία εμπιστεύεται απόλυτα την άλλη και εκμυστηρευόμαστε όλα τα μυστικά μας και προτείνουμε λύσεις. Μέσα από αυτήν τη συζήτησή μας μαθαίνω καινούργια πράγματα που μου χρησιμεύουν στη ζωή. Κατά τη γνώμη μου, η στήριξη είναι ένα πάρα πολύ βασικό στοιχείο σε μια δυνατή φιλία μαζί με την εμπιστοσύνη. Επιπλέον, με καθοδηγεί στη ζωή μου και με κάνει καλύτερη και η παρουσία της είναι πολύ σημαντική για εμένα. Μαζί έχουμε τις πιο ευχάριστες αναμνήσεις και αν για κάποιο λόγο είμαι στεναχωρημένη, όταν μας σκέφτομαι μαζί, αλλάζουν όλα και αισθάνομαι χαρούμενη. Όταν είμαι μαζί της, αισθάνομαι περήφανη που καταφέραμε να γίνουμε τόσο καλές φίλες και είμαστε η μία για την άλλη εκείνο το σταθερό χέρι που βοηθάει. Μετά την οικογένειά μου εκείνη μου προσφέρει την αγάπη που χρειάζομαι και το χέρι το οποίο θα με σπρώξει στις επιτυχίες της ζωής. Η βοήθειά της είναι απεριγράπτη, γιατί έχει κάνει πάρα πολλά για εμένα και αυτό μου προσφέρει μια ιδιαίτερη ευχαρίστηση. Επιπλέον, όσο έχω εκείνη δεν μπορώ να σκεφτώ πως είμαι μόνη μου ούτε μια στιγμή. Η ζωή μου χωρίς αυτήν θα ήταν αδιανόητη και πιστεύω πως θα είχα πολλά αρνητικά. Μια πραγματική, αληθινή φιλία χρειάζεται καθοδήγηση, αγάπη, ελπίδα δύναμη, εμπιστοσύνη και αλληλοβοήθεια. Αν υπάρχουν αυτά τα χαρακτηριστικά, θα είναι τόσο δυνατή που μόνο κάτι πολύ ισχυρό θα καταφέρει ίσως να τη σταματήσει. Ειδικά, η αγάπη και η εμπιστοσύνη είναι τα πιο ισχυρά στοιχεία. Ο χρόνος είναι ο μόνος αντίπαλος. Η φίλη μου για εμένα είναι τα πάντα, δε θα ρίσκαρα ποτέ και δε θα τολμούσα να την προδώσω, γιατί έχει μεγάλη αξία στη ζωή μου και γι' αυτό είμαστε αχώριστες!

- 2) Σελ. 61, «Φίλιππε, δε θα είσαι ποτέ καλά... και μας πληγώνει».
Σελ. 91, «Είπε πως αν κάνεις έναν άνθρωπο... κρύβονται μέσα μας».
Σελ. 136, «Μη φοβάσαι. Αν η αγάπη φωτίσει την καρδιά σου, χιλιάδες καρδιές θα φωτίσει».
Σελ. 165, «Όταν σε βρίσκει ο πόνος της ζωής... έτοιμη να τη δεχτείς».
Σελ. 183, « Ότι οι νέοι πρέπει να διαβάζουν... ν' αλλάζει την ασχήμια».
Σελ. 198-199, « Η θέση μας είναι... για να πετάζουν πάλι βλαστούς».
Σελ. 232, «Οι πιο πολλοί άνθρωποι... εξαιρείται»
Σελ. 239, «Θυμάμαι τη μέρα... είναι κρυμμένος».

Αφού επιλέξεις τρία από τα παραπάνω αποσπάσματα που σε άγγιξαν περισσότερο, να καταγράψεις τις δικές σου σκέψεις.

Σελ 165

Πιστεύω πως η συγγραφέας θέλει να παρουσιάσει τη ζωή από δύο όψεις. Όταν στη ζωή εμφανίζεται ο πόνος, δεν πρέπει να διστάζουμε και να λέμε, γιατί συνέβη σε εμάς αλλά οφείλει κάθε άνθρωπος να βλέπει θετικά τη ζωή και να τη δοκιμάζει, όπως κι εκείνη δοκιμάζει τον ίδιο. Καλό είναι να σκεφτόμαστε πράγματα και αλήθειες που μας προσφέρουν χαρά και διώχνουν τις κακές στιγμές. Ο πόνος δεν πρέπει να μας κυβερνά και να μας παρασέρνει, αντίθετα πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να τον διώξουμε. Το αύριο είναι κοντά, γεμάτο με νέες περιπέτειες, η ζωή είναι γεμάτη από καινούργια πράγματα που κάθε μέρα θα ανακαλύπτουμε. Κάποια θα μας ευχαριστούν, κάποια όχι, δεν πρέπει, όμως, να σκύβουμε το κεφάλι αλλά να αισθανόμαστε υπερηφάνεια με ό, τι έχουμε, γιατί έτσι αποκτάμε την ευτυχία. Πρέπει να κοιτάμε τη ζωή από τη θετική πλευρά και να ζούμε την κάθε μας στιγμή, την κάθε μας μέρα. Κάθε στιγμή οφείλουμε να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε κάτι που θα μας προσφέρει χαρά. Ο δρόμος που απλώνεται μπροστά μας είναι μεγάλος σε διάρκεια και πρέπει να ζούμε τη ζωή μας κυρίως με πράγματα που δε μας δυσαρεστούν αλλά μας φέρνουν ευτυχία. Ό, τι μας κάνει να ευχαριστιόμαστε, να είμαστε ευτυχισμένοι, να αγαπάμε και να έχουμε ελπίδα ονομάζεται ΧΑΡΑ...

Σελ 183

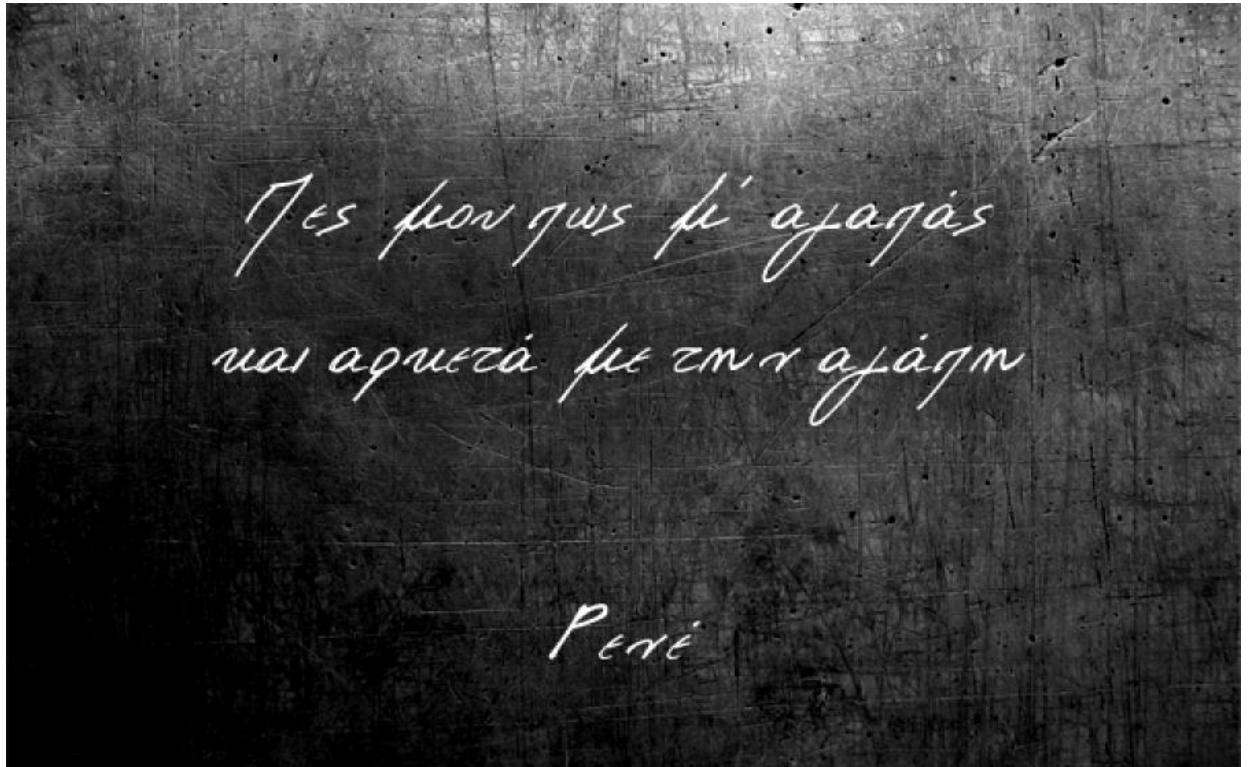
Σε αυτό το σημείο πιστεύω πως ο ποιητής θέλει να πει πως οι νέοι πρέπει να κάνουν όνειρα για το μέλλον, αν και στη πορεία της ζωής τους θα συναντήσουν εμπόδια, τα οποία θα τους φέρουν δυσκολίες. Δεν πρέπει να το βάζουν κάτω, πρέπει να προσπαθούν και οφείλουν να έχουν όνειρα, να τα ζουν και το πιο σημαντικό να τα πιστεύουν. Η ελπίδα παίζει σημαντικό ρόλο στη ζωή όλων και δεν πρέπει ποτέ να την αμφισβητούν. Πρέπει να είναι αισιόδοξοι και να σκέφτονται με σοβαρότητα τις κινήσεις τους στη ζωή, επειδή μπορεί να μετανιώσουν για κάτι.

Αν συναντήσουν μεγάλες δυσκολίες που τους εμποδίζουν, καλό θα ήταν να κλείσουν τα μάτια τους, να ονειρευτούν και να διώξουν αυτό που τους θλίβει. Από τη ζωή μας δε θα λείπουν και οι στιγμές λύπης αλλά οι στιγμές χαράς σίγουρα θα είναι περισσότερες και θα μας κάνουν ευτυχισμένους. Δεν πρέπει ο άνθρωπος να αφήνει κάτι να περνάει μέσα του και να τον συντρίβει ψυχολογικά και σωματικά. Πρέπει να βάζει σε μια σειρά τις δυσκολίες του. Επιπρόσθετα, χρειάζεται να βάφει τις λυπητερές εικόνες με άλλες όμορφες, να βάφει την ασχήμια με την ομορφιά και να μη σταματά ποτέ να ονειρεύεται!

[Σελ 232](#)

Η συγγραφέας εκφράζει την άποψη πως πολλοί είναι οι άνθρωποι που περνούν αθόρυβα από τη ζωή μας, χωρίς να αφήσουν κανένα ίχνος. Αυτοί είναι οι άνθρωποι οι οποίοι δεν ενδιαφέρθηκαν για μας, δε μας βοήθησαν, όταν είχαμε ανάγκη, και πέρασαν απαρατήρητοι. Δείχνουν αδιαφορία που είναι κάτι πολύ άσχημο. Όλοι είμαστε ίσοι, όλοι έχουμε δικαιώματα, όλοι έχουμε ανάγκη από κάποιον. Δεν είναι δυνατό κάποιος να δείχνει αδιαφορία και να μην ενδιαφέρονται για κανέναν. Υπάρχουν βέβαια και αυτοί που νοιάζονται αλλά δεν ξέρουν πώς να το δείξουν και αυτό οδηγεί κάποια στιγμή στην αδιαφορία. Αυτοί που δεν αφήνουν κανένα ίχνος, δε μας πρόσφεραν κάτι με το πέρασμα των χρόνων και δε θα τους θυμόμαστε. Δε μας πρόσφεραν την αγάπη και γι' αυτό ξεχνιούνται. Σημαντικοί είναι οι άνθρωποι που έσπευσαν να βοηθήσουν σε μια στιγμή ανάγκης, νοιάστηκαν για μας, έδειξαν μεγάλο ενδιαφέρον και δε μας ξέχασαν ποτέ. Αποκτούν αξία για μας και δε θέλουν να φύγουν από τη ζωή μας, άρα μένουν αξέχαστοι. Ακόμη αναπτύσσεται μια βαθιά αγάπη σαν τα βάρη μιας θάλασσας, σαν μια αγκαλιά που όλους μας χωράει. Μπαίνουν στη ζωή μας γεμίζοντάς τη με χρώμα. Είναι οι άνθρωποι που χρειαζόμαστε, μας κάνουν ευτυχισμένους και χαρούμενους, κάνουν αληθινά τα όνειρα μας, βάζουν στη ζωή μας χρώμα...

ΧΑΡΤΙΝΗ ΑΓΚΑΛΙΑ

Λυδία Ανδριανάκου, Β2